

[Levinsen.]

til en Haandsrækning fra Statsmagten, fordi den Knude, der uheldigvis er slaaet paa Landarbejdernes Lønvilkaar, næppe kan løses uden en Tilkendegivelse fra Statsmagtens Side. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, hvis Parti og Politik jeg ikke føler nogen Trang til at komme i Baas med, følger derimod et rent partimæssigt og agitatorisk Formaal med sit Forslag og ikke mindst det Formaal at skabe Basis for et Overfald paa mit Parti i denne Sag, endskønt han meget vel ved, at det slet ikke er her, Vanskelighederne ligger.

Derfor finder jeg ingen Anledning til at række Haand til det Vrangbillede af den foreliggende Situation, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ønsker at fremkalde, men jeg vil appellere til Landbruget og dets Repræsentanter her i dette høje Ting, at de viser Retsindighed og Samhørighed med Arbejderne i denne Tid. Landbruget har ofte erklæret, at det vilde det gøre, naar det fik Raad dertil. Her er en Situation, hvor Landbruget ubestrideligt har Raad til at give Landarbejderne Erstatning for de meget betydelige Prisstigninger, de er ude for. Jeg vil henstille til det høje Ministerium at tage Sagen op til fornyet Behandling og bidrage til, at der kan fremkaldes en Løsning af disse Lønspørgsmaal for Landarbejderne, inden Høsten begynder, saa at Landarbejderne kan faa det Løntillæg, der her er givet et Tilsagn om skal gennemføres.

Personlig har jeg aldrig været imod, at Landbruget fik saadanne rimelige Priser for dets Produkter, at det kunde sidestilles, alt taget i Betragtning, med andre Erhverv. Jeg har blot fremholdt i direkte Forbindelse dermed, at saa maatte man ogsaa være med til at sikre saadanne rimelige Løn- og Arbejdsvilkaar for Landarbejderne, at de kom til at ligge paa samme Plan, og min Bebrejdelse mod Landbruget gaar ud paa, at man ikke har villet være med til en saadan Sikring. Jeg tror, det vilde have gavnet Landbruget stærkt, om det i de forløbne Aar var gaaet ind paa den Betragtning, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har været stærkt inde paa i sine Taler.

Selve Kornlovens Formaal anerkender jeg helt og fuldt. Den er nødvendig, og derfor agter jeg naturligvis ikke at stemme imod Lovforslaget, men vil stemme for det. Jeg venter saa, at den Bedring i Landbrugets Økonomi, som sker herigennem, maa blive omsat i bedre Kaar for de Arbejdere, der nu i snart et Aar har baaret alle Pris-

stigninger og Skatteforhøjelser uden nogen som helst Dækning.

Kristen Amby: Det kunde ikke falde mig ind at svare paa alle de Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen stillede — baade deres Form og deres Indhold var af en saadan Art, at de ikke har Krav paa noget Svar —, men for selve Sagens Skyld, i øvrigt ogsaa for min egen Skyld, mener jeg, det er nødvendigt at tage ved Vingebet den Fremstilling, som det ærede Medlem har givet af mine Udtalelser angaaende Landarbejdernes Kaar. Det er rigtigt, at han kan pille en Sætning ud af, hvad jeg har sagt, der lyder saadan, at det at være Landarbejder i Danmark er et Helvede, men efter Sammenhængen, hvori det blev sagt, var det tydeligt og klart, at det, jeg tænkte paa, var den gifte Landarbejder, der maatte gaa paa løst Arbejde, som kun havde Arbejde maaske hver anden Uge eller et Par Dage om Ugen, og som saa ikke vidste, hvor han skulde faa Arbejde fra den øvrige Tid. I Sammenhæng med dette fremsatte jeg den Tanke, som mere kompetente Folk kunde overveje, om det ikke var rigtigt at søge hele dette Problem løst ved at føre Landbrugets Arbejdere tilbage til den Stilling, de har indtaget tidligere, hvor man i Landbrugserhvervet fortrinsvis beskæftigede Arbejderne Aaret rundt, saa vi kom væk fra alle disse Løsarbejdere.

Derimod har jeg tydeligt givet Udtryk for, at i Forhold til mange Byarbejdes Kaar, særlig de ufaglærte, var den Landarbejder, der til den tarifmæssige Løn havde Arbejde Aaret rundt, og som havde de øvrige Emolumenter, den billige Mælk, billig Husleje, og hvad der hørte med, meget bedre stillet. Det er en bestemt Kategori af Mennesker, jeg har karakteriseret ved dette meget stærke Udtryk, og en Kategori, som uheldigvis er blevet større og større i de senere Aar, den gifte Løsarbejder paa Landet. Det har jo ogsaa vist sig, at det kommunalpolitisk har været umaadelig vanskeligt Landet over at finde Beskæftigelse netop til den Del af Befolkningen. Mit Formaal har været saa vidt muligt at faa den Del af den arbejdende Befolkning paa Landet, som ikke var selvstændige Landbrugere eller havde andet selvstændigt Erhverv, tilbage som faste Medarbejdere i Landbruget paa ordentlige Lønvilkaar. Det er aabenbart nødvendigt at sige det, naar man stadig væk river en Sætning løs fra Sammenhængen.

Jeg vil stemme for dette Forslag til en Kornlov paa Trods af, hvad jeg i Gaar